

INSPECTORATUL
ȘCOLAR
JUDEȚEAN
TELEORMAN

”Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.”

Burrhus Frederic Skinner

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic Teleorman

Ediție specială dedicată Simpozionului Național

„9 Mai-Călători prin Europa”

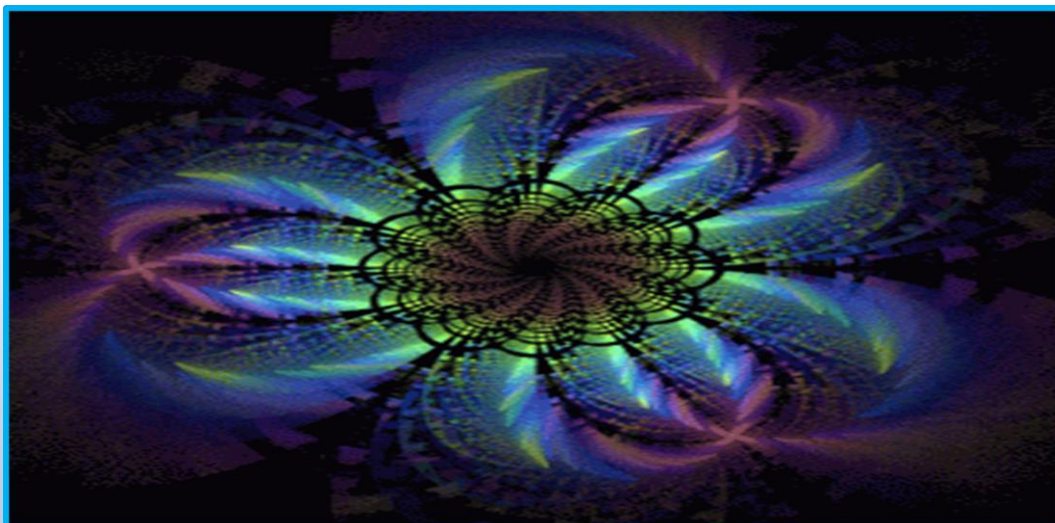
Ediție on-line

ISSN – 2558 – 8893

ISSN – L 2558-8893

Nr.33
Mai 2023

2023

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN

Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059

TEL: 0247/315636; FAX: 0347/407064

E-mail: ccd_tr@yahoo.com

Site: <http://ccd.isjtr.ro>

**Creativitate și inovare
didactică!**

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
propune cadrelor didactice și personalului didactic
auxiliar să-și facă cunoscută activitatea în
filele revistei noastre.

”ÎMPREUNĂ PENTRU UN NOU ÎNCEPUT!”

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Director

Prof. Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Comitet științific:

Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Prof. dr. Valeria GHERGHE

Prof. dr. Alexandra NEGREA

Redactor șef:

Prof. Daniela Ramona VÎJĂ

Colectivul de redacție:

Prof. metodist Ionuț BOLOG

Prof. metodist Nicoleta CRĂIȚĂ

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Corina ȘTEFAN

Prof. metodist Andra NEGRILĂ

Inf. Mariana POPA

Bibliotecar Rozalinda MÎRTÎCU

Ec. Adina CONSTANTIN

Secretar Loredana COMAN

Tehnoredactare computerizată

Inf. Mariana POPA

Revista ***CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN*** a fost editată conform
Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin
Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 4713 din 23.08.2010.

Responsabilitatea afirmațiilor conținute în materialele publicate revine în totalitate
autorilor.

CUPRINS

„EUROPA, CASA NOASTRA"	MELINTE VIOLETA BEȘCU MONICA	4
ZIUA EUROPEI	IANCU LIANA IRINA	6
EUROPA DE ASTĂZI - O EUROPĂ A PATRIILOR	CIOFALCĂ TATIANA	8
9 MAI - ZIUA EUROPEI	IANCU ȘTEFAN FLORIN	9
ZIUA EUROPEI	CAVAL MARCELA	12
SIMBOLURILE UNIUNII EUROPENE	SERGENTU DELIA	14
„9 MAI-ZIUA EUROPEI"	BARBU MARIANA SONIA	16
9 MAI-TRIPLĂ SEMNIFICAȚIE	IANA MARINELA	17
O EUROPĂ PAȘNICĂ - ÎNCEPUTURILE COOPERĂRII 1945 - 1959	ȘTEFAN CORINA	21
9 MAI 1945 “ZIUA VICTORIEI”	ȘTEFAN FLORIN	23

EUROPA, CASA NOASTRĂ

**Educatoare: MELINTE VIOLETA
BEȘCU MONICA**

**Grădinița cu P.P. „Ion
Creangă”/ Grădinița cu P.P. Nr.10 Alexandria**

Europa este unul dintre cele șapte continente ale lumii. Ea se întinde de la Oceanul Arctic, la nord, până la Marea Mediterană, în sud, și de la Oceanul Atlantic, în vest, până la Munții Ural (în Rusia), în est.

În Europa trăiesc peste 700 de milioane de persoane, dintre care 500 de milioane în Uniunea Europeană.

Pe glob, Europa este un continent important, deosebit de frumos și civilizat. Continentul Europa are o importanță istorică universală, deoarece aici au existat civilizații antice, creatoare de mari valori materiale și spirituale cum ar fi Imperiul Roman sau Grecia. Putem spune deci, că Europa stă la baza civilizației, culturii, economiei, științei și tehnicii mondiale moderne.

În prezent, Europa se află în competiție creatoare cu celelalte continente, încercând să fie în permanență pe primele locuri. Pentru a cunoaște Europa, trebuie să-i cunoaștem caracteristicile geografice și să-i înțelegem cultura și civilizația, aflate într-o continuă evoluție.

Continentalul nostru este înconjurat de oceane și mări la vest, sud și nord, dar este strâns legat de continentalul Asia prin munții Ural. Deoarece este înconjurat pe trei laturi de ape, continentalul Europa, are aspectul unei mari peninsule.

Lungimea continentalului de la est către vest este de 5600km iar de la nord către sud în linie dreaptă de 3900km. Are o suprafață de 10.000.000km pătrați și o populație de 700.000.000 de locuitori.

Relieful Europei este foarte variat, acesta fiind unul dintre factorii care influențează clima și duc la etajarea acesteia. Europa este străbătută de multe fluvii și râuri cu debite și lungimi impresionante cum sunt: Dunărea, Volga, Niprul, Rinul și altele.

Vegetația Europei este puternic influențată de climă și multe zone de vegetație naturală au fost transformate în terenuri agricole.

Fauna, este determinată de vegetație deoarece aceasta oferă animalelor hrană și adăpostul necesar existenței lor.

Solurile sunt diferite în funcție de zona de vegetație și climă, în Europa găsindu-se soluri brune, cenușii, argiloase, dar și cernoziom.

Popoarele din Europa, după origine și limba vorbită, se împart în:

- popoare romanice (italieni, spanioli, portughezi, francezi, romani.)
- popoare germanice (germani, englezi, olandezi, suedezi, norvegieni, danezi, islandezi.)
- popoare slave (ruși, ucrainieni, polonezi, belaruși, bulgari, cehi, slovaci)

Alte popoare mai sunt: grecii, turcii, ungurii, finlandezii, albanezii, și irlandezii.

Europa este continentalul cu cea mai mică populație rurală.

Satele europene aveau odinioară funcție agricolă, dar în ultimele decenii și-au dezvoltat mineritul, industria, comerțul, și turismul, devenind adevărate orașe.

În Europa, orașele erau cunoscute încă din timpul civilizației romane, iar aici avem multe exemple: Londra, Paris, Roma, Drobeta, Viena, și altele.

În prezent, cele mai mari orase ale Europei sunt: Moscova, Londra, Paris, Milano, Sankt Petersburg, Berlin, Madrid, Atena, Kiev, Viena, Hamburg, Barselona, Bucuresti, Budapesta etc.

Europa concentrează cel mai mare număr de țări puternic industria Lizate cum ar fi: Franța, Germania, Regatul Unit al Marii Britanii, Italia, Federația Rusă etc.

În Europa se găsesc minereuri de fier, cărbune, hidrocarburi, minereuri neferoase, metale prețioase, roci de construcție și altele.

Transporturile au luat o amploare deosebită, atât transporturile pe uscat, cât și cele pe apă sau în aer.

Comunicațiile au cunoscut și ele o puternică dezvoltare, mai ales cele prin cablu și satelit.

În Europa, fiind multe țări cu economie dezvoltată, comerțul a luat amploare deosebită, iar la export predomină produsele finite ca: nave maritime și fluviale, mașini, avioane, produse chimice, produse alimentare și multe altele.

În prezent Europa, este cel mai vizitat continent, turismul cunoscând o dezvoltare fără precedent.

CURIOZITĂȚI DESPRE CONTINENTUL EUROPA

Denumirea continentului Europa provine de la cuvântul fenician „ereb” care înseamnă „apus de soare”. Așa spuneau fenicienii ținuturilor de la vest de Marea Egee, de unde porneau corăbiile lor spre Marea Mediterană, față de Asia, care se situa la răsăritul Soarelui.

* Altitudinea maximă este de 4 807 m în Vârful Mont Blanc din Alpi, iar la limita între Europa și Asia se află vârful Elbrus, din Munții Caucazul Mare, de 5 642 m.

* Altitudini sub nivelul Oceanului Planetar (28 m) se găsesc în apropierea Mării Caspice.

* Neavând scurgere în Oceanului Planetar, Marea Caspică este și cel mai mare lac de pe glob (371 800km²). * Gibraltar este cel mai mic teritoriu neautonom de pe Pământ 6,5 km², aparținând Marii Britanii, pe o peninsulă stâncoasă în sudul Peninsulei Iberice. Strâmtoarea Gibraltar desparte Europa de Africa și are o lungime de 14 km.

* Marea Caspică are cea mai puternică evaporație dintre mările globului (nivelul său scade cu 20 cm pe an); este situată la limita dintre Europa și Asia.

* Khalkis este cea mai îngustă strâmtoare navigabilă (40 m). Parte a Mării Egee, strâmtoarea desparte insula Eubeea de continent (Peninsula Balcanică).

* Marea Neagră este cea mai izolată mare a Oceanului Planetar, unica mare ce are două straturi de apă total diferite: la suprafață (până la 180-200 m adâncime) un strat cu o salinitate de 16-17‰, relativ mai ușor, cu oxigen dizolvat, în care se dezvoltă viața, iar la adâncime(de la 180-200m) un strat mai sărat (cu o salinitate de 21-22‰), mai greu, cu hidrogen sulfurat, fără oxigen și lipsit de viață.

* Marea Baltică este marea cu cea mai scăzută salinitate: 2 ‰.

* Sognefjord – cel mai adânc și cel mai lung fiord (1308 m adâncime maximă, 204 km lungime) este situat pe țărmul de sud-vest al Norvegiei și pătrunde adânc în interiorul țării.

* Hölloch este cea mai lungă peșteră din lume (104 km),situată în Alpii Calcaroși din partea centrală a Elveției, lângă localitatea Moutathal.

* Tunelul de sub Canalul Mânecii, construit între Franța și Marea Britanie (Coquelles, lângă Fretun și Cheriton, lângă Folkestone) a fost inaugurat în 1994. Au fost realizate două tuneluri, fiecare cu o lungime de 51,5 km și cu diametrul de 7,6m, săpate la o adâncime medie de 45 m sub nivelul mării. Transportul se face cu trenuri de pasageri, care circulă cu viteze de până la 160 km/oră sau cu trenuri de vehicule și pasageri.

* Simplon II este cel mai lung tunel feroviar din Europa (19823m), ce leagă Elveția de Italia, pe sub Alpi.

- * Seil Sound este cea mai îngustă strâmtoare marină cunoscută pe glob (6m). Ea separă insula Seil de Scoția.
 - * Dunărea traversează toată Europa Centrală, în general pe direcție V-E, fiind al doilea fluviu european ca lungime (2860 km). Este fluviul care străbate cel mai mare număr de țări (10).
 - * Grota Mamutului (din Munții Alpi, Austria-Salzburg), desfășurată pe 55 km, este cea mai lungă din Europa.
 - * Monaco este statul cu cea mai mare densitate a populației (16 548,7 loc/km², în anul 2004), principat pe coasta Mării Mediterane, situat pe un promontoriu axat pe prelungirile calcaroase ale Alpilor Maritimi, în apropierea orașului francez Nisa.
 - * Mont Blanc este tunelul rutier (11 600 m) care străbate masivul muntos cu același nume din Alpii Francezi, este cel mai înalt de pe continentul european.
 - * Veneția este orașul situat pe cele mai multe insule (118, după alte surse peste 300), în laguna cu același nume din nord-estul Italiei, separată de Marea Adriatică printr-un perisip (Lido), străpuns în trei locuri. Vaticanul, stat european, este cel mai mic stat din întreaga lume?
 - * Londra este orașul cu primul metrou din lume (10 ianuarie 1863) și cea mai extinsă rețea de metrou (435 km).
 - * Etna este vulcanul activ cu cea mai lungă perioadă de activitate, peste 6000 de ani. Are altitudinea maximă de 3340 m, fiind cel mai înalt vulcan european. Situat în nord-estul insulei italiene Sicilia, domină Strâmtoarea Messina, care desparte insula Peninsula Italia.
- Cea mai bogată țară din lume este Luxemburg și se află în Europa. {45530 euro venit anual/ locuitor.
Țară cu cea mai mare densitate a femeilor din Europa este Letonia – 100 de femei la 83 de bărbați.
Țară europeană cu cea mai mare densitate a bărbaților e Andorra – 113 bărbați la 100 de femei.

ZIUA EUROPEI

Prof. inv.presc. Iancu Liana Irina
Grădinița cu P.P. Ion Creangă, Alexandria

Pe continentul european, **Ziua Europei** este o sărbătoare anuală a păcii și unității în Europa. Sunt două date pentru sărbătorirea acestei zile: **5 mai** pentru Consiliul Europei și **9 mai** pentru Uniunea Europeană (UE).^[1] Pentru UE, această zi este de asemenea cunoscută ca **Ziua Schuman**, comemorând declarația istorică a ministrului de externe francez, Robert Schuman.

Schuman, care călătorește către Paris, avea la el un plan care urma să aducă pacea în Europa. Era la a opta zi. Nu Schuman era autorul lui, ci Jean Monnet, omul care reușise să găsească o formulă prin care făcea războiul între europeni imposibil.

Ziua Consiliului Europei reflectă propria înființare în 1949, în timp ce Uniunea Europeană celebrează data propunerii înființării CECO în 1951. Ziua Europei este unul dintre simbolurile europene menite să promoveze unitatea în rândul europenilor.

Dar pentru asta avea nevoie de un politician care să poată vorbi cu toate părțile interesate și să îi convingă pe toți că planul poate să aibă succes.

Aici intervenea ministrul de externe francez. Așa era rolul lui Schuman. Practic, Jean Monnet, tennocratul genial, avea nevoie de Robert Schuman, politicianul genial. Prima oară trebuia să convingă guvernul francez, pentru a putea vorbi în numele lui. După aceea, Germania de Vest trebuia

să fie de acord. De asemenea, trebuia văzut dacă europenii mai credeau că pacea mai este un concept plauzibil sau o utopie, dacă urmau să susțină proiectul sau nu.

Consiliul Europei a fost fondat la 5 mai 1949, și astfel, în 1964 a ales această dată pentru a celebra propria înființare. În 1985, Comunitățile Europene (care mai târziu au devenit Uniunea Europeană) au adoptat drapelul Europei folosit de Consiliul Europei până atunci, ca simbol propriu al comunităților. Cu toate acestea, liderii comunităților au decis să stabilească Ziua Europei la 9 mai 1950, în comemorarea Declarației Schuman. Prin această declarație, Robert Schuman a propus unirea industriilor de oțel și cărbuni a Franței, Germaniei de Vest și a altor state, ducând la crearea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului. Acest eveniment fiind considerat un moment fundamental în istoria Europei..

Tratatul de la Lisabona, care a înlocuit Constituția europeană, are o declarație a șaisprezece membri care susțin simbolurile europene. Parlamentul European a recunoscut oficial ziua de 9 mai ca sărbătoare oficială în octombrie 2008.

În data de 9 mai este celebrată în diferite forme în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene și în țările din jur, cum ar fi Turcia.

Datorită naturii politice a zilei, au fost observate încercări de a educa oamenii despre Uniunea Europeană și discursuri în sprijinul integrării europene. Drapelul este un alt simbol cu un rol important în celebrarea zilei Europei. Deși există preferința de a sărbători ziua Europei pe 9 mai, având în vedere vizibilitatea mai mare a Uniunii Europene, 5 mai este încă celebrată în unele state europene datorită rolului Consiliului în apărarea drepturilor omului, democrației parlamentare și a statului de drept. În contrast, Declarația Schuman a fost doar o propunere de unire a industriilor de cărbuni și oțel ale Franței și Germaniei.

Din anul 2003, Ucraina sărbătorește Ziua Europei în cea de-a treia sâmbătă a lunii mai.

La această dată, în 1950, la 5 ani de la încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial, ministrul francez de Externe, Robert Schuman, propunea plasarea producției de cărbune și oțel sub controlul unei autorități comune, pentru a se controla în acest fel producția de armament și posibilitatea ca un viitor conflict militar să poată fi evitat, potrivit europa.eu. Propunerea este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

Dând curs apelului lui Robert Schuman, statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care institua Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. La 25 martie 1957, aceste state au semnat Tratatul de la Roma, care institua Comunitatea Economică Europeană (CEE), cunoscută sub numele de Piața Comună, și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (CEEA, astăzi EURATOM). Atât Tratatul de la Roma, cât și Tratatul CEEA au intrat în vigoare la 1 ianuarie 1958.

Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre. Ulterior, acestui complex proiect de construcție europeană i s-a alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), în 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria, în 2007, Bulgaria și România și în 2013, Croația.

În cadrul Consiliului European de la Milano, din 1985, s-a luat decizia ca serbarea Zilei Europei să aibă loc în fiecare an la 9 mai.

Pe baza agendei strategice convenite de liderii UE, Comisia von der Leyen a stabilit o cale nouă și ambițioasă către o Uniune Europeană mai verde, mai digitală și mai echitabilă atunci când și-a preluat mandatul în decembrie 2019.

În prezent, UE răspunde provocărilor unei lumi din ce în ce mai complexe, aflată în schimbare rapidă în contextul a două evenimente mondiale istorice – pandemia mondială declarată în martie 2020 și agresiunea neprovocată și nejustificată a Rusiei împotriva Ucrainei în februarie 2022. Pentru a face față acestor noi amenințări, toate cele 27 de state membre trebuie să colaboreze și mai strâns și să acționeze mai rapid ca oricând.

De exemplu, planul de redresare NextGenerationEU a îmbunătățit capacitatea UE de a face față pandemiei de COVID-19 și viitoarelor urgențe sanitare, consolidând în același timp reziliența economiilor și a locurilor de muncă din UE. Pentru a face față acestor crize, UE a fost ferm unită - atât în lupta sa împotriva virusului, cât și în ceea ce privește solidaritatea sa cu Ucraina. În plus, UE nu numai că și-a menținut traiectoria îndrăznească către un viitor verde și digital, ci a și accelerat-o.

UE nu depinde doar de solidaritatea și eforturile de colaborare ale statelor sale membre, ci urmărește, de asemenea, să obțină contribuții din partea cetățenilor săi și încurajează participarea acestora. Un exemplu recent în acest sens este Conferința privind viitorul Europei. Inițiativa centrată pe cetățeni, care a început în primăvara anului 2021 și s-a desfășurat timp de un an, a reunit sute de mii de cetățeni din întreaga UE pentru a discuta ceea ce contează pentru ei în calitate de europeni

BIBLIOGRAFIE

- ✓ https://ro.wikipedia.org/wiki/Ziua_Europei
- ✓ <https://upb.ro/la-multi-ani-uniunii-europene-9-mai-ziua-europei/>
- ✓ <https://www.mediafax.ro/externe/cand-este-sarbatorita-ziua-europei-si-ce-semnificatie-are-16201290>
- ✓ https://european-union.europa.eu/easy-read_ro

EUROPA DE ASTĂZI- O EUROPĂ A PATRIILOR

Profesor Ciofalcă Tatiana

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Alexandria

Crearea Uniunii Europene este unul dintre cele mai îndrăznețe și mai promitătoare proiecte din istoria modernă. Astăzi, este foarte clar, pentru toate țările europene, că Europa reprezintă o cultură și o civilizație ce-și constituie identitatea din păstrarea memoriei culturale a fiecărei țări, în ciuda tendinței de globalizare în foarte multe domenii. Frontierele au devenit simbolice, în mare măsură, foarte mulți oameni au putut pleca din țara lor în alte state, fie în calitate de turiști, fie au optat să muncească în alte țări datorită oportunităților oferite. În ciuda acestei situații datorate liberei circulații, europenii își păstrează apartenența etnică, pe lângă cea europeană, și putem vorbi încă despre păstrarea culturii fiecărei țări. Sentimentele naționale reprezintă un lucru constant în ultimele secole în statele Europei.

România face și a parte din această mare familie, iar fiecare dintre noi ne dorim să fim recunoscuți după tradițiile noastre, după portul popular, după elementele culturii care ne definesc, după limba pe care o vorbim și, de ce nu, după sentimentul de atașament față de locul în care ne-am născut, sentiment care se numește patriotism. Barbu Ștefănescu Delavrancea spunea: „Patria este înăuntrul nostru și o ducem cu noi peste mări și țări, și numai când suntem departe și în singurătate, ne trec fiorii amintindu-ne de unde ne-am rupt, și nu găsim mangâiere decât în restriște și în lacrimi. Patria nu e pământul pe care trăim din întâmplare, ci e pământul plămădit cu sângele și întărit cu oasele înaintașilor noștri.” Așadar, apare întrebarea dacă patriotismul mai desemnează același concept de acum o sută de ani, când reprezenta o luptă continuă pentru apărarea granielor țării și pentru

câștigarea independenței, luptă pe care nu au dus-o nu numai înaintașii noștri, dar și de alte popoare europene. Astăzi proiectele integratoare ale Uniunii Europene, au așezat patriotismul într-o nouă lumină, statele europene au alte politici pentru apărarea granițelor și suveranității naționale și patriotismul este îndreptat spre păstrarea tradițiilor, cunoașterea istoriei, apărarea limbii, conservarea memoriei înaintașilor. Toate schimbările, desființarea granițelor, libera circulație a oamenilor și a mărfurilor, a capitalurilor, dreptul de stabilire a domiciliului pe întregul teritoriu al statelor membre ale Uniunii Europene, moneda comună, instituțiile comunitare au produs efecte lente a percepției oamenilor asupra patriotismului.

Însă iubirea de țară a rămas același sentiment nobil, puternic, care exprimă legătura dintre individ și țara sa. 9 mai reprezintă o zi importantă pentru români, cu o triplă semnificație: Proclamarea Independenței României (1877), sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial (1945) și Ziua Europei. Se cuvine ca, în astfel de împrejurări, să le vorbim tinerelor generații despre identitate, despre istorie, valori, sacrificiu, cultură națională, tradiții sau despre întreaga literatură română care elogiază faptele eroilor cunoscuți sau necunoscuți, care s-au jertfit pentru țară. Chiar dacă, de multe ori, cei care aduc în prim-plan sentimentul de patriotism sunt priviți cu reticență, percepuți ca niște oameni demodați, dornici de atenție, consider că trebuie să le facem cunoscut copiilor că un om nu vine de nicăieri, are o țară, o familie, o comunitate, părinți, identitate sufletească și culturală. Omul modern își poate exprima patriotismul prin gesturi simple: a-și face treaba bine, cu pasiune și cu devotament la locul de muncă, a fi tolerant cu ceilalți, a le respecta opiniile, a rămâne loial principiilor morale moștenite din străbuni, a nu intra în capcana lăcomiei, a competițiilor neloiale, a minciunilor, a necinstei. Dragostea de țară pornește de la respectul pentru părinți, de la dragostea pentru casa în care trăiești cu cei dragi; este legată de școala în care înveți; înseamnă solidaritate, respect pentru valorile culturale, pentru înaintași; este tot ce a creat poporul din care ești parte, indiferent unde te-ai afla, este verbul lui Eminescu și Coloana Infinitului a lui Brâncuși, e cartea de citire din care ai silabisit prunc fiind, este iarba verde de acasă și mormântul bunicilor, este Dunărea albastră, munții noștri, libertatea noastră pentru care s-au jertfit atâtea vieți.

Dincolo de cuvinte, iubirea de patrie nu e un concept demodat într-o Europă unită, animată de aceleași idealuri de solidaritate, este conștientizarea ideii ca avem datoria de a păstra ceea ce am primit moștenire de la înaintași, de a nu risipi această moștenire pentru a o dăruia celor ce vin după noi, contruind, la rândul nostru viitorul lor.

9 MAI – ZIUA EUROPEI

Prof. IANCU ȘTEFAN
SCOALA GIMNAZIALĂ ORBEASCA DE JOS

Uniunea Europeană (UE) este o uniune economică și politică între 27 de țări europene.

Uniunea Europeană, așa cum o cunoaștem în prezent, își are originea în mai multe tratate semnate în perioada ulterioară celui de Al Doilea Război Mondial. Primul pas a fost promovarea cooperării economice, pe baza ideii ca țările implicate în schimburi comerciale să devină interdependente din punct de vedere economic și să devină astfel mai probabilă evitarea conflictelor. Drept urmare, în 1958, a luat naștere Comunitatea Economică Europeană, cu obiectivul inițial de a consolida cooperarea economică dintre șase țări: Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos.

De atunci, 22 de alte țări li s-au alăturat (Regatul Unit a părăsit UE la 31 ianuarie 2020), creându-se o imensă piață unică (denumită și piață internă), care continuă să se dezvolte pentru a-și valorifica întregul potențial.

Ceea ce a început ca o uniune pur economică a evoluat treptat, devenind o organizație care acționează în numeroase domenii de politică diferite, de la politici climatice, mediu și sănătate la relații externe, securitate, justiție și migrație.

De mai bine de jumătate de secol, UE asigură pacea, stabilitatea și prosperitatea, ajută la creșterea nivelului de trai, lansând și moneda europeană unică: euro. În prezent, peste 340 de milioane de cetățeni ai UE din 19 țări folosesc euro ca monedă proprie și se bucură de avantajele pe care le oferă aceasta.

Ca urmare a eliminării controalelor la frontieră între cele mai multe dintre țările UE, oamenii pot călători liber pe aproape întregul continent. De asemenea, le este mult mai ușor să trăiască și să muncească într-o altă țară din Europa. Toți cetățenii UE au dreptul și libertatea de a alege țara UE în care doresc să studieze, să lucreze sau să se pensioneze. Fiecare stat membru al UE trebuie să le acorde cetățenilor Uniunii exact același tratament pe care îl acordă propriilor cetățeni în ceea ce privește ocuparea locurilor de muncă, securitatea socială și impozitele.

Piața unică este principalul motor economic al UE. Aceasta permite libera circulație a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și persoanelor. UE își propune să urmeze această direcție și în alte domenii, precum piețele energiei, cunoașterii și de capital, pentru a le garanta cetățenilor europeni beneficii conexe maxime din aceste resurse.

UE depune în continuare eforturi pentru ca instituțiile care o guvernează să fie mai transparente și mai democratice. Deciziile sunt luate în cel mai deschis mod posibil și cât mai aproape de cetățeni. Parlamentului European, ai cărui membri sunt aleși prin vot direct, i-au fost acordate mai multe competențe, iar parlamentele naționale joacă un rol mai important decât în trecut, colaborând îndeaproape cu instituțiile UE.

UE este guvernată de principiul democrației reprezentative, cetățenii fiind direct reprezentați la nivelul UE în Parlamentul European, iar statele membre fiind reprezentate în Consiliul European și în Consiliul Uniunii Europene.

Cetățenii sunt încurajați să contribuie la viața democratică a Uniunii exprimându-și opiniile cu privire la politicile UE pe parcursul elaborării acestora sau sugerând îmbunătățiri ale actelor legislative și politicilor în vigoare. Inițiativa cetățenească europeană le oferă cetățenilor posibilitatea de a se implica și mai mult în politicile UE care le influențează viața. De asemenea, cetățenii pot depune plângeri și pot adresa întrebări cu privire la aplicarea dreptului UE.

Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.”

Aceste valori sunt parte integrantă din modul de viață european.

Demnitatea umană constituie baza drepturilor fundamentale; aceasta trebuie respectată și protejată.

Drepturile omului sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a UE. Acestea includ dreptul de a nu fi discriminat pe criterii de sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul de acces la justiție.

În 2012, UE a primit Premiul Nobel pentru Pace pentru susținerea cauzelor precum pacea, reconcilierea, democrația și drepturile omului în Europa.

A fi cetățean al UE înseamnă totodată a beneficia de drepturi politice. Fiecare cetățean adult al UE are dreptul de a candida și de a vota în cadrul alegerilor pentru Parlament, fie în țara sa de rezidență, fie în țara de origine.

UE are la bază statul de drept. Toți cetățenii au drepturi egale în fața legii și toate acțiunile UE se bazează pe tratate, asupra cărora statele sale membre au convenit în mod voluntar și democratic. Dreptul și justiția sunt sprijinite de un sistem judiciar independent. Statele care fac parte din UE au conferit Curții de Justiție a Uniunii Europene competența de a se pronunța definitiv în ceea ce privește dreptul UE, iar hotărârile acesteia trebuie să fie respectate de toți.

Statele membre și instituțiile UE

În centrul UE se află cele 27 de state membre și cetățenii acestora. Caracteristica unică a UE este aceea că, deși toate statele membre rămân state suverane și independente, acestea au decis să pună în comun o parte din suveranitatea lor în domenii în care acest lucru are o valoare adăugată.

În practică, aceasta înseamnă că statele membre delegă unele dintre competențele lor decizionale instituțiilor comune pe care le-au creat, astfel încât deciziile cu privire la chestiuni specifice de interes comun să poată fi luate în mod democratic la nivelul UE.

Orice măsură luată de UE se bazează pe tratatele care au fost aprobate în mod voluntar și democratic de toate țările UE. Tratatul stabilește obiectivele UE și regulile de funcționare a instituțiilor UE, procedura decizională și relațiile dintre UE și statele sale membre.

În anumite cazuri speciale, nu toate statele membre participă la toate domeniile de politică ale UE. De exemplu, deși moneda euro este moneda unică a UE în ansamblu, în prezent zona euro cuprinde doar 19 state membre, în timp ce Danemarca are clauză de neparticipare, iar celelalte țări încă nu îndeplinesc criteriile de aderare. Douăzeci și două de state membre fac parte din spațiul Schengen, ceea ce înseamnă că cetățenii lor pot trece o frontieră între două dintre aceste țări fără a trebui să prezinte un pașaport. Cinci state membre își mențin propriile controale la frontieră.

BIBLIOGRAFIE

- <https://www.mediafax.ro/externe/cand-este-sarbatorita-ziua-europei-si-ce-semnificatie-are-16201290>
- <https://op.europa.eu/webpub/com/eu-what-it-is/ro/>
- https://european-union.europa.eu/easy-read_ro

Ziua Europei

Prof. înv.presc. Caval Marcela
Grădinița cu PP Ion Creangă, Alexandria

9 mai-Ziua
Europei

9 Mai ar trebui să fie o zi de bucurie pentru români din trei motive: sărbătorim Ziua Independenței, ziua când România a devenit stat independent, Ziua Victoriei care marchează victoria puterilor aliate în fața Germaniei naziste și nu în ultimul rând, Ziua Europei, zi în care sărbătorim pacea și unitatea în Europa. Data marchează ziua istorică în care a fost pronunțată declarația Schuman. În cadrul unui discurs ținut la Paris, în 1950, ministrul francez al afacerilor externe de atunci, Robert Schuman, propunea stabilirea unei noi forme de cooperare politică în Europa, care să înlăture pentru totdeauna posibilitatea izbucnirii unui nou război între națiunile Europei. Viziunea sa era de a crea o instituție europeană care să centralizeze și să gestioneze producția de cărbune și oțel. Un an mai târziu, a fost semnat tratatul care prevedea crearea unui astfel de organism. Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene. Pentru a marca Ziua Europei, instituțiile UE își deschid porțile, anul acesta online, pentru public la începutul lunii mai, la Bruxelles și la Strasbourg. Birourile locale ale UE din Europa și din întreaga lume organizează diverse activități și evenimente, pentru toate vârstele.

În fiecare an, mii de cetățeni participă la vizite, dezbateri, concerte și alte evenimente, pentru a sărbători Ziua Europei și pentru a sensibiliza opinia publică în legătură cu UE. Motto-ul Uniunii Europene, „Unitate în diversitate”, a fost folosit pentru prima dată în anul 2000. Acesta arată că europenii s-au unit pentru a promova pacea și prosperitatea, acceptând totodată să-și deschidă spiritul către culturile, tradițiile și limbile atât de diverse ale continentului nostru. De la începutul crizei provocate de pandemia de COVID-19, UE îi invită pe cetățenii din Uniune și din întreaga lume să descopere Europa în condiții de siguranță și, în cea mai mare parte, virtual: evenimente la fața locului sau în format hibrid și vizite organizate în măsura în care condițiile sanitare permit acest lucru.

Încă de la 1 Ianuarie 2007, România face parte din marea “familie” a Europei. Acest pas important făcut de țara noastră a fost o deschidere către o nouă perspectivă politică, economică și

culturală, iar nouă, dascălilor ne revine sarcina să îi facem pe copii să înțeleagă faptul că ei au o nouă cetățenie – aceea de “cetățeni europeni”. Cu prilejul sărbătorii considerăm că este oportun de realizat activități prin care să-i determinăm pe cei mici să înțeleagă ce înseamnă pentru ei UE, ce oportunități noi le oferă această apartenență, ce valori și capacități sunt necesare viețuirii într-o societate democratică de acest tip. Integrarea în UE înseamnă pentru noi, românii, o lecție de cunoaștere, recunoaștere și acceptare, o lume civilizată, în care putem comunica cu semenii noștri europeni, le putem înțelege mai bine cultura și arta.

Este lecția pe care trebuie să și-o însușească copiii noștri!

O lecție la fel de importantă ne-a oferit-o și profesorul Emil Stan, pe care am avut privilegiul să-l avem ca profesor:

„Măine este Ziua Europei!

Europa mea începe cu Homer și Hesiod

Europa mea începe cu punerea lumii în ordine: e toi men protista haos ghenei

Europa mea a născocit ideile de cosmos și de armonie

Europa mea caută Adevărul, Binele și Frumosul

Europa mea a născocit paideia, care înseamnă, deopotrivă, copilărie, educație, joc și cultură

Europa mea a născocit ideea de democrație și a pus-o în practică

Europa mea este deopotrivă a Atenei și a Ierusalimului

Europa mea crede în îndoiala metodică și mai crede că inima are propriile ei rațiuni de care rațiunea nu știe

Europa mea este a lui Platon, a sofștilor, a lui Comenius, a lui Pestalozzi și a lui Rousseau și Fichte

Europa mea este a lui Vivaldi și a lui Bach

Europa mea este a Muntelui vrăjtit, acolo unde un anume doctor Faustus și-a găsit refugiul

Europa mea este a bufniței care își ia zborul în amurg

Europa mea este a lui Dante, a lui Kafka, a lui Wittgenstein, a lui Shakespeare și a lui Cervantes

Europa mea se arată în Piața San Marco, la Paris, în jurul Sagradei Familia și la Praga

Europa mea și-a înfruntat demonii, și-a pierdut de mai multe ori cumpătul și s-a străduit de fiecare dată să învețe

Europa mea este a ființei și a neantului, a căderii în timp și a imperativului categoric

Europa mea înseamnă Porsche, BMW, Alfa Romeo, Renault și Skoda și Duster

Europa mea este a cafenelelor efervescente, a serilor târzii în piața publică, a teatrelor și a festivalurilor

Lumea merită să existe pentru că Europa există

La mulți ani, Europa mea!”.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.facebook.com/emil.stan.1690>

ro.wikipedia.org, huff.ro, europa.eu

https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/symbols/europe-day_ro

SIMBOLURILE UNIUNII EUROPENE

Dr. ing. prof. Sergentu Delia
Școala Gimnazială Drăgănești de Vede, jud. Teleorman

Ziua Europei

În fiecare an, de Ziua Europei (9 mai) sărbătorim pacea și unitatea în Europa. Data marchează aniversarea momentului istoric reprezentat de „Declarația Schuman”, care a propus ideea unei noi forme de cooperare politică în Europa, care ar face ca războiul dintre națiunile Europei să fie de neconceput. Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

Imnul european

Melodia care simbolizează UE este un extras din Simfonia a IX-a compusă în 1823 de Ludwig Van Beethoven, compozitorul care a decis să transpună în muzică versurile poemului „Oda bucuriei”, scris de Friedrich von Schiller în 1785.

Imnul simbolizează nu numai Uniunea Europeană, ci Europa în sens mai larg. Poemul „Oda bucuriei” exprimă viziunea idealistă a lui Schiller, care își dorea ca toți oamenii să se înfrățească - viziune împărtășită și de Beethoven.

În 1972, Consiliul Europei a transformat „Oda bucuriei” în propriul său imn. În 1985, liderii europeni l-au adoptat ca imn oficial al Uniunii Europene. Fără cuvinte, în limbajul universal al muzicii, acest imn dă glas idealurilor europene de libertate, pace și solidaritate.

Imnul european nu își propune să înlocuiască imnurile naționale ale țărilor membre, ci să celebreze valorile lor comune. Imnul este interpretat în cadrul ceremoniilor oficiale la care este reprezentată Uniunea Europeană și, în general, la diferite evenimente cu caracter european.

Drapelul european

Drapelul european simbolizează atât Uniunea Europeană, cât și, în sens mai larg, identitatea și unitatea Europei.

Drapelul prezintă un cerc format din 12 stele aurii pe fond albastru. Stelele simbolizează idealurile de unitate, solidaritate și armonie între popoarele Europei.

Numărul stelelor nu are legătură cu numărul statelor membre, cercul fiind un simbol al unității.

Istoria drapelului european

Istoria acestui simbol a început în anul 1955. Consiliul Europei, instituție care luptă pentru apărarea drepturilor omului și promovarea culturii europene, a adoptat formatul actual al drapelului pentru uz propriu. În anii care au urmat, el a încurajat instituțiile europene, pe măsură ce erau înființate, să adopte același drapel.

În 1983, Parlamentul European a decis ca drapelul Comunităților să fie același cu drapelul Consiliului Europei. În 1985, liderii europeni au transformat drapelul în emblema oficială a Comunităților Europene (care au devenit ulterior Uniunea Europeană). În plus, fiecare instituție are acum propria emblemă.

Monedă euro comemorativă: drapelul UE la 30 de ani

Pentru a marca cea de-a 30-a aniversare a deciziei liderilor UE de a adopta drapelul ca emblemă a Uniunii, cele 19 țări din zona euro emit o monedă comemorativă. În urma unei competiții on-line, organizate de Comisia Europeană în 2015, cetățenii și rezidenții zonei euro au ales modelul creat de Georgios Stamatopoulos, un gravor de la Banca Greciei. Acesta ilustrează 12 stele care se transformă în siluete umane, îmbrățișând nașterea unei noi Europe.

Simbolism și elemente grafice

Cerc din stele aurii

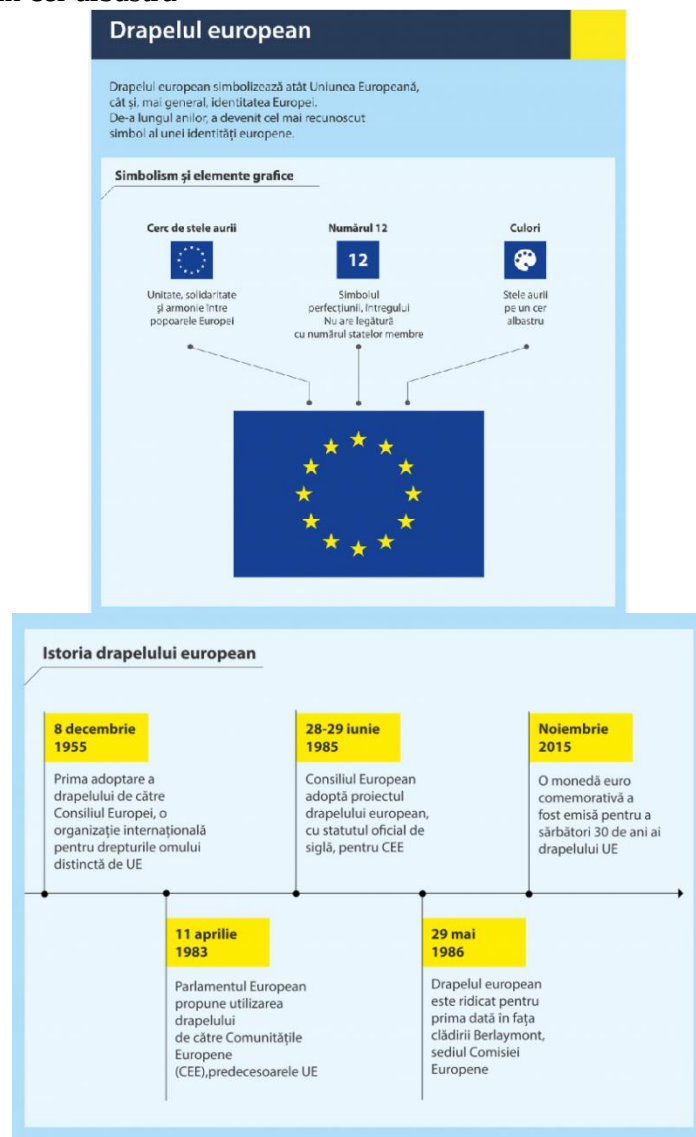
- Unitatea, solidaritatea și armonia între popoarele Europei

Numărul 12

- Simbolul perfecțiunii, al întregului
- Nu are legătură cu numărul de state membre

Culori

- Stele aurii pe un cer albastru

Moto-ul Uniunii Europene

Motto-ul Uniunii Europene, „Uniți în diversitate”, a fost folosit pentru prima dată în anul 2000.

Acesta arată că europenii s-au unit pentru a promova pacea și prosperitatea, acceptând totodată să-și deschidă spiritul către culturile, tradițiile și limbile atât de diverse ale continentului nostru.

Webografie:

***, https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/symbols/europe-day_ro

9 MAI –ZIUĂ EUROPEI

Prof.înv. preșc.:BARBU MARIANA SONIA
Grădinița cu P.P Nr.1-structură a Șc. Gimnaziale „Dan Berindei,,
Roșiorii de Vede/ Teleorman

Ziua Europei este celebrată anual, pe 9 mai, pentru a marca pacea și unitatea în toată Europa. Ziua Europei marchează aniversarea unui discurs susținut de ministrul francez de externe, Robert Schuman, în anul 1950. Schuman a avut în vedere o Europă liberă, pacifistă, bazată pe idealurile de cooperare și partajare a resurselor. „Declarația Schuman” este considerată la scară largă a fi baza Uniunii Europene.

Obiectivul creării unei Europe mai unite a dus într-un final la fondarea *Comunității Economice Europene*, în 1957, care, la rândul ei a dus la fondarea *Uniunii Europene* (UE), în 1993. Unele dintre cele mai importante valori și obiective care stau la baza Uniunii Europene sunt:

- menținerea păcii și securității la nivel mondial;
- promovarea solidarității și respectului reciproc între popoare;
- protecția drepturilor omului;
- respectarea diversității culturale și lingvistice a popoarelor etc.

În acest context, Ziua Europei reprezintă o ocazie minunată de a vorbi despre valorile Uniunii Europene, îndemnând la conștientizarea și promovarea lor și în rândul preșcolarilor/elevilor.

Începând cu 1 ianuarie 2007 Primăvara a devenit mai bogată prinzându-și în buchetul florilor ei Ziua de 9 Mai când noi, românii ne-am alăturat Uniunii Europene. Din acel moment copiii au auzit peste tot despre U.E sau Uniunea Europeană. Pentru că sunt mici au întrebat curioși despre ce este vorba și de ce este atât de importantă. Încercând să răspundem întrebărilor lor, grădinița a devenit un loc unde se poate practica educația europeană prin asigurarea dobândirii unor cunoștințe și mentalități europene, având un rol esențial în formarea conștiinței și în educarea copiilor în spiritul valorilor europene: Egalitate, Unitate, Respect, Ordine, Prosperitate, Armonie. Ținând cont că preșcolarilor le place să se joace, să deseneze, să decupeze, ne-a determinat să le explicăm despre U.E apelând la jocuri și activități adecvate vârstei lor. Este știut că formarea intelectuală a copiilor nu este suficientă pentru definirea personalității dacă nu se are în vedere și formarea unei conduite morale corelate cu ceea ce cunoaște în mod teoretic. Simplu contact cu tradițiile și valorile culturale nu duce la formarea unor convingeri morale, ci numai dacă acestea sunt asociate cu trăiri afective corespunzătoare, declanșate prin implicarea directă în descoperirea, utilizarea, recunoașterea și aprecierea lor.

Activitățile educative din grădiniță trebuie să țină cont de diversitatea culturală și socială a celor care învață, să încurajeze interculturalitatea și integrarea socială. Copiii pe care-i formăm azi vor avea parte în viața lor de multe schimbări, vor cunoaște și se vor acomoda cu noi locuri, vor asimila mai multe informații și vor fi expuși unei varietăți culturale într-o manieră în care nicio altă generație nu o făcut-o.

Și în grădinița noastră au fost realizate activități care să puncteze această zi importantă. La grupa mare „A”P.P., s-a desfășurat activitatea „9 MAI –ZIUĂ EUROPEI”, scopul acesteia fiind de conștientizare a apartenenței țării noastre la Uniunea Europeană.

Prin intermediul unei prezentări PPT, preșcolarii au făcut cunoștință cu numele statelor membre, au observat steagurile specifice și simbolurile Uniunii Europene. De asemenea, li s-a arătat copiilor steagul UE și s-a discutat pe marginea acestuia (culoare, simboluri).

În continuare, copiii, au realizat lucrări cu steagul UE și al României, iar la finalul activității s-a organizat o miniexpoziție cu lucrările lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. „Descoperă Europa”, Editura Comunitățile europene, București, 2006
2. „Vreau să știu mai multe despre Europa”, Editura Teora S.R.L, București, 2006

- 9 MAI - TRIPLĂ SEMNIFICAȚIE

Prof. Marinela Iana
Palatul Copiilor Alexandria

Ziua Europei, Ziua Independenței proclamată în 1877 și Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial 1945 - sunt motivele de sărbătoare pentru poporul român, în ziua de 9 mai.

Proclamarea independenței statale la 9 mai 1877 nu a fost un act spontan ci o încununare a strădaniilor tot mai numeroase din acei ani, o aruncare peste bord a ultimei verigi a suzeranității otomane.

În acea zi memorabilă, Mihail Kogălniceanu, declara în Parlamentul țării: „, suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare”. Independența astfel proclamată trebuia consfințită și apărată pe câmpul de luptă spre a putea fi impusă forțelor militare turcești și recunoscută apoi de puterile europene.

Apărarea independenței și a libertății patriei a reprezentat din totdeauna o valoare supremă pentru poporul nostru. Pentru aceasta, înaintașii noștri au purtat grele bătălii începând din epoca veche, continuând cu epoca medie, modernă și contemporană, împotriva năvălitorilor străini, a regatelor și imperiilor vremii. Inaugurând epoca modernă, secolul revoluțiilor (1784-1878) a descătușat energiile poporului român, asigurând depășirea tuturor obstacolelor ridicate de cercurile ultraconservatoare externe. Înaintând pe calea deschisă de răscoalele și revoluțiile din 1784, 1821, 1848-1849, națiunea română a realizat, prin actul energic din ianuarie 1859, Unirea Moldovei cu Muntenia și a pus bazele statului său modern- România- sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza.

Urmărind cu atenție ridicarea la luptă a popoarelor balcanice: Serbia, Muntenegru, Bosnia, Herțegovina și Bulgaria, împotriva Imperiului Otoman, dorințele de revanșă ale Rusiei țariste, reprezentanți ai guvernului României au avut o întrevedere cu reprezentanți ai guvernului Rusiei țariste, la data de 29 septembrie/1 octombrie 1876, la Livadia în Crimeea. Partea română a acceptat, în principiu, trecerea armatei ruse prin teritoriul României (pe baza unei convenții care s-a semnat în 1877) în cazul unui război ruso-turc.

Al doilea pas s-a făcut la data de 4/16 aprilie 1877, prin semnarea la București a Convenției româno-ruse, prin care se accepta trecerea pe teritoriul României a armatei ruse spre Balcani. Cu acest prilej, Guvernul Rusiei se angaja să apere integritatea teritorială a țării noastre și să respecte drepturile și rânduielile politice ale Statului Român.

Guvernul României a declarat mobilizarea generală, la data de 6/18 aprilie 1877, aducând sub arme 120.000 de oameni, dintre care 58.700 făceau parte din armata de operativă. Conform înțelegerii, Trupele române au ocupat poziții de apărare pe Dunăre. La data de 10/22 aprilie 1877 s-au întrerupt relațiile diplomatice dintre România și Turcia. În ziua de 11/23 aprilie 1877, armata Rusiei a trecut frontiera României. În ziua de 12/24 aprilie 1877, Rusia a declarat război Turciei. Armata turcă aripstat la 21 aprilie/3 mai, bombardând cu artileria orașul Brăila, iar la 26 aprilie/8 mai localitățile Calafat, Bechet, Oltenița și Călărași. În aceeași zi, artileria română a răspuns bombardamentului turc bombardând fortăreața Vidin.

Proclamarea independenței a fost salutăată cu entuziasm de toți locuitorii țării și de românii din provinciile istorice aflate încă sub dominație străină. Adeziunea largă, de masă, la actul din 9 mai 1877, care însemna realizarea unuia dintre idealurile fundamentale urmărite prin secole de înaintași, a stat la temelia sprijinului neprecupețit acordat de întreaga noastră națiune oștirii române, angajate în războiul menit să consacre independența deplină a țării. Din prima, până în ultima zi a confruntărilor, populația a contribuit masiv, prin ofrande în bani, alimente, obiecte de îmbrăcăminte, medicamente, furaje și alte bunuri, la înzestrarea, echiparea și întreținerea unităților operaționale. Numeroși locuitori s-au oferit să participe, ca voluntari, la marile bătălii desfășurate în sudul Dunării. Toate aceste aspecte au conferit, de la început, războiului din 1877-1878 un caracter popular și național, asigurând oștirii, pe lângă sprijinul material, un însuflețitor suport moral.

După insuccesele armatei ruse, în cele două bătălii de la Plevna, din datele de 8 și 18 iulie 1877, Marele Duce Nicolae, comandantul suprem al armatelor rusești, a adresat o telegramă principelui Carol I, care se afla la Poiana Marele, județul Dolj (la Cartierul General al Armatei Române) cerându-i cu insistență să treacă armata română peste Dunăre, în Bulgaria. La data de 19/31 iulie 1877, primele unități ale armatei române au trecut Dunărea și au luat în primire podul de vase de la Zimnicea-Șiștov. În ziua de 10/22 august 1877, unități ale armatei române din Divizia a 4-a au primit "botezul focului" în fața Plevnei. La data de 27 august/8 septembrie 1877, s-a desfășurat primul atac românesc al Regimentului 13 Dorobanți Vaslui/Iași, în direcția redutei Grivița din sistemul de apărare a Plevnei, cucerindu-se o poziție întărită în fața redutei.

De la data de 1 decembrie 1877, trupele române s-au îndreptat spre cetatea medievală Vidin, cucerind rând pe rând avanposturile sale Smârdan, Tatargic, Inova, Novoselce, Belogradic și apoi Vidinul. În ziua de 23 ianuarie/4 februarie 1878 s-a semnat armistițiul în războiul ruso-româno-turc. Tratatul de pace ruso-turc, din 19 februarie/3 martie 1878, de la San Ștefano, stipula recunoașterea independenței României, alături de cea a Serbiei și Muntenegrului și autonomia Bulgariei. Dobrogea

era cedată Rusiei, care-și rezerva dreptul s-o schimbe “cu partea Basarabiei cedată României prin Tratatul de pace de la Paris la 1856, după războiul rus și coaliția europeană din 1853-1856”. În perioada 1 iunie/1 iulie 1878 s-a desfășurat Congresul internațional de la Berlin: s-a recunoscut independența de stat a României și drepturile ei asupra Dobrogei, teritoriu străvechi românesc, iar județele Bolgrad, Cahul și Ismail din sudul Basarabiei (retrocedate Moldovei prin Tratatul de la Paris din 1856) au fost încorporate din nou în Imperiul țarist.

Armata Română a pierdut pe teritoriul Bulgariei 10.000 de oameni, care au semnat cu viața lor actul independenței de stat a României. În ziua de 8/20 octombrie 1878, armata română victorioasă și-a făcut intrarea triumfală în București pe Podul Mogoșoaiei, care de atunci poartă numele de Calea Victoriei. În formația de defilare s-au aflat și ostașii prahoveni din Batalionul 2 Vânători (Infanterie), Regimentul 7 Dorobanți Prahova/Dâmbovița și Regimentul 4 Călărași.

Moment de cotitură în istoria poporului român, proclamarea independenței, consacrată pe câmpurile de bătălie și apoi recunoscută pe plan internațional a deschis perspective favorabile dezvoltării în ritm susținut a societății românești. Cucerirea independenței a pregătit condițiile pentru reîntregirea țării, prin marele act istoric al Marii Uniri din anul 1918.

Al doilea eveniment se referă la ziua de 9 mai 1945, zi în care **Aliații din cel de-al doilea război mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste**, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagrații din istoria continentului european.

Către sfârșitul primei decade a lunii mai 1945, sutelor de mii de combatanți din armatele participante la bătălia pentru înfrângerea fascismului german, aflați în primele linii în Podișul Boemiei, pe Elba, în zonele Linz sau Graz, din zonele muntoase ale Austriei, le-a fost dat, în sfârșit, să trăiască momente înălțătoare prin liniștea lor bruscă, ieșită parcă din obișnuința omenească. În noaptea de 8 spre 9 mai, la ora 2.00, în cartierul berlinez Karlshorst, căpeteniile celui de-al treilea Reich au semnat actul capitulării necondiționate în fața reprezentanților principalelor puteri alierte. În mod oficial, cel de-al doilea război mondial în Europa luase sfârșit prin strălucita victorie a Națiunilor Unite asupra Germaniei naziste. Pe cea mai mare parte a frontului au amuțit tunurile și mitralierele, încetând exploziile infernale. Doar în sectoarele în care acționau trupele sovietice și române, în Podișul Boemiei, luptele au mai durat câteva zile, până la 12 mai, datorită refuzului de a depune armele, de către o gruparea germană din această zonă.

Marea victorie asupra fascismului din mai 1945, a găsit armata română în prima linie, alături de celelalte forțe ale coaliției antihitleriste. Prin mobilizarea întregului său potențial material și uman, prin jertfele date pe câmpurile de luptă, poporul român și-a înscris numele la loc de cinste, în cronică războiului, el aducându-și o contribuție de preț la salvarea civilizației umane, grav amenințată de puterea nazistă. Prin mutarea, aproape instantanee, cu câteva sute de km. a frontului până către granițele Bulgariei, Iugoslaviei și Ungariei, Înaltul Comandament al Wehrmachtului s-a văzut nevoit să abandoneze spațiul balcanic, Germania fiind amenințată direct și dinspre sud-est. Ostașii români s-au bătut apoi cu îndârjire, în cooperare cu trupele sovietice din compunerea Fronturilor 2 și 3 Ucraine, pentru desăvârșirea eliberării teritoriului național de sub ocupația horthysto-hitleristă și mai departe pe teritoriile Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, până la victoria finală. Suma totală a

efectivelor române participante în luptele pentru înfrângerea fascismului a depășit 540.000 de oameni, iar tributul de sânge plătit de cele două armate române (Armata 1-a și Armata 4-a), care s-au găsit aproape tot timpul în ofensivă, mărind de regulă pierderile, s-a ridicat la aproape 170.000 de morți, răniți și dispăruți. Ostașii noștri s-au bătut cu trupele hitleriste și horthyste timp de 260 de zile (din august 1944 până în mai 1945), au luat pieptiș 20 de masive muntoase mai importante, au forțat 12 cursuri de ape, au eliberat mai mult de 8717 localități și alte puncte populate din România, Ungaria, Cehoslovacia și Austria, dintre care 53 orașe. Trupele române combatante au distrus sau capturat însemnate cantități de muniții, armament, tehnică de luptă, au capturat 120.000 de prizonieri și circa 20.000 de militari uciși în luptă. În total, Armata română a scos din luptă valoarea a 14 divizii germane și ungare, din acea vreme. Faptele de arme, de cetezanță, eroism și pricepere ostășească săvârșite de militarii români pe frontul antihitlerist au fost evidențiate în numeroasele ordine de zi pe care le-au dat ministrul de război, comandanții de armate, de corpuri de armată și de divizii în timpul războiului. Acțiunea militară a României desfășurată în cadrul coaliției antihitleriste a adus și importante beneficii strategice și operativ tactice, grăbind victoria asupra armatei naziste. Comparativ cu aportul altor state ale Națiunilor Unite participante la război, contribuția României la obținerea marii biruințe de la 9 mai 1945 se situează la un loc de frunte, pe care l-au definit ca atare personalități politice și militare din țările aliate.

Cel de al treilea eveniment este **ZIUA EUROPEI** - „Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporționale cu pericolele care o amenință. Contribuția pe care o poate aduce civilizației o Europă organizată și activă este indispensabilă pentru menținerea unor relații pașnice.... Nu am reușit să realizăm o Europă unită și ne-am confruntat cu războaie”.

În fiecare an, la 9 mai, se serbează Ziua Uniunii Europene, pentru a marca istorica declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state.

Declarația Schuman a stat la baza amplului proces de construcție a unei Europe unite. Statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care instituia Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, care instituia Comunitatea Economică Europeană (CEE). Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre. Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria și la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România, și ulterior Croația.

Printre evenimentele de diplomatie publică și culturală care au loc cu acest prilej se numără manifestările comune organizate sub egida președinției Uniunii Europene: mese rotunde, expoziții de carte și fotografii, proiecții de filme artistice și documentare, distribuirea de materiale promoționale

despre țările europene. Acțiunile dedicate sărbătoririi acestei Zile europene continuă pe tot parcursul lunii mai.

Ziua Uniunii Europene nu înseamnă numai data de naștere a proiectului european, ci și o zi a bucuriei de a fi împreună, o zi a voinței de solidaritate, o zi a mării comunități din care fac parte toți cetățenii UE. Poate fi definită, astfel, ca ziua cetățenilor unei ‘Europe Unite’, care s-a construit de-a lungul deceniilor ca o unitate în diversitate.

Ziua de 9 mai are pentru poporul român o triplă semnificație. Pe lângă Ziua Independenței proclamată în 1877, românii sărbătoresc Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, dar și Ziua Europei.

România a aderat la principiile Uniunii Europene în anul 1995, iar la 25 aprilie 2005 statele membre i-au confirmat adeziunea, fiind primită, împreună cu Bulgaria, în ianuarie 2007, în Uniunea Europeană, numărul statelor Uniunii Europene crescând la 27, iar ulterior la 28, după aderarea Croației.

O EUROPĂ PAȘNICĂ - ÎNCEPUTURILE COOPERĂRII 1945 - 1959

Prof. Ștefan Corina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Alexandria

Uniunea Europeană a fost creată cu scopul de a se pune capăt numărului mare de războaie sângeroase duse de țări vecine, care au culminat cu cel de-al Doilea Război Mondial. Începând cu anul 1950, țările europene încep să se unească, din punct de vedere economic și politic, în cadrul Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, propunându-și să asigure o pace durabilă.

Ziua Europei este celebrată anual, pe 9 mai, pentru a marca pacea și unitatea în toată Europa. Ziua Europei marchează aniversarea unui discurs susținut de ministrul francez de externe, Robert Schuman, în anul 1950. Schuman a avut în vedere o Europă liberă, pacifistă, bazată pe idealurile de cooperare și partajare a resurselor. „Declarația Schuman” este considerată la scară largă a fi baza Uniunii Europene. Născut în 1886, în Luxemburg, țara natală a mamei sale, Schuman a fost un om al frontierelor. Și-a petrecut întreaga copilărie în Luxemburg, dar și-a continuat studiile universitare în orașele Bonn, München, Berlin și Strasbourg. Apoi și-a început cariera în avocatură la Metz, unde a obținut cetățenia franceză, după Primul Război Mondial. Datorită istoriei personale, Schuman a fost deosebit de sensibil la diviziunile dintre țările europene. Acesta a fost un apărător entuziast al proiectului european ca instrument de consolidare a păcii și cooperării. Liderul a optat în favoarea instalării, încă din 1949, a Consiliului Europei la Strasbourg, oraș simbol al reconcilierii franco-germane.

Cele șase state fondatoare sunt Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Țările de Jos. Anii '50 sunt marcați de Războiul Rece dintre Est și Vest. Tot în 1957, Tratatul de la Roma pune bazele Comunității Economice Europene (CEE), cunoscută și sub denumirea de „Piața comună”.

Robert Schuman a fost ales primul președinte al Adunării Parlamentare Europene la 19 martie 1958; el deține această funcție până în martie 1960. În ciuda competențelor sale limitate, Adunarea ocupă un loc special în inima lui Schuman, deoarece este instituția politică prin excelență: ea este

simultan un organism democratic ce reprezintă popoarele, o instanță însărcinată cu controlul puterii executive și un element unificator al Comunităților Europene.

La 10 mai 1960, pentru a marca a 10-a aniversare a declarației Schuman, Adunarea Parlamentară Europeană a adus un omagiu fostului său președinte și a adoptat prin aclamare o rezoluție în care afirma că Schuman a meritat pe deplin recunoașterea Europei.

1960 - 1969

Explozivii ani '60 - o perioadă de creștere economică

Este o perioadă benefică pe plan economic, care se datorează și faptului că țările UE încetează să mai aplice taxe vamale în cadrul schimburilor comerciale reciproce.

1970 - 1979

O comunitate în creștere - primul val de extindere

Danemarca, Irlanda și Regatul Unit aderă la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 1973, numărul statelor membre ajungând, astfel, la nouă. Ultimele dictaturi de dreapta din Europa iau sfârșit odată cu căderea regimului Salazar din Portugalia, în anul 1974 și cu moartea generalului Franco în Spania, în 1975.

1980 - 1989

Schimbarea la față a Europei - căderea zidului Berlinului

În 1981, Grecia devine cel de-al 10-lea membru al UE, fiind urmată, cinci ani mai târziu, de Spania și Portugalia. În 1987 i-a naștere „Piața unică”.

1990 - 1999

O Europă fără frontiere

Odată cu căderea comunismului în Europa Centrală și de Est, europenii devin și mai apropiați. În 1993, Pieței unice i se adaugă cele „patru libertăți”: libera circulație a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalurilor. Anii '90 sunt și anii în care au fost semnate două tratate, Tratatul privind Uniunea Europeană sau Tratatul de la Maastricht, în 1993, și Tratatul de la Amsterdam, în 1999. În 1995, UE se extinde cu încă trei state - Austria, Finlanda și Suedia.

2000 – 2009

O nouă extindere

Euro este noua monedă de schimb pentru mulți cetățeni europeni. Data de 11 septembrie 2001 devine sinonimă cu „Războiul împotriva terorismului” după ce două avioane de linie sunt deturnate și se prăbușesc pe clădiri din New York și Washington. Țările din UE își intensifică cooperarea în lupta împotriva criminalității. Diviziunile politice dintre estul și vestul Europei sunt, în sfârșit, înlăturate, odată cu aderarea la UE, în 2004, a nu mai puțin de 10 noi țări.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Aline Royer (2010) Consiliul Europei.
2. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, 2007 C 306-2 , p. 267

9 MAI 1945 “ZIUA VICTORIEI”

Prof. Ștefan Florin

Școala Gimnazială “Mihai Eminescu” Alexandria

Marcată la 9 mai în majoritatea fostelor țări URSS, inclusiv în R. Moldova, Ziua Victoriei vine să comemoreze capitularea Germaniei în cel de-al doilea război mondial, semnată la Berlin, seara târziu, la 8 mai 1945. Din cauza diferenței de ore, Moscova, pe atunci capitala URSS, a aflat despre capitulare în primele ore ale zilei de 9 mai. Anii 1939-1945 au fost ani de durere și lacrimi, tristețe care a invadat popoarele lumii. 60 de milioane de oameni din întreaga lume, aproape 3 % din populația globului, au murit nevinovați, în condiții inumane, oameni care au suferit dureri fizice, dar și morale contrar voinței lor.

Memoria acelei perioade dramatice este întipărită nu doar în paginile de istorie, ci și în soarta multor familii, în inimile buneilor și străbuneilor noștri, în sclipirile focului veșnic, dar și în sufletele celor care înțeleg tragedia acelor vremuri. Pentru noi sînt importante nu doar memoria acelor ani, ci și lecțiile dure, scrise cu sînge pe care le-a oferit întregii omeniri cel de-al doilea Război Mondial. Manifestăm profund respect pentru eroismul buneilor și a străbuneilor noștri, nu doar pentru cei căzuți pe cîmpul de luptă, care au ținut piept dușmanului, dar și pentru cei care au contribuit la făurirea Victoriei comune în spatele frontului, care au reușit să supraviețuiască în timpul de restriște al ocupației fasciste.

La 8 mai 1945, premierul britanic Winston Churchill își anunța națiunea că Germania capitulase cu o zi înainte la Reims, cartierul general al forțelor anglo-americane: „Ieri la 2.41 dimineața, la cartierul generalului Eisenhower, generalul Jodl, reprezentantul Înaltului Comandament German și marele amiral Doenitz, desemnat șef al statului german, au semnat actul capitulării necondiționate al întregului teritoriu german terestru și maritim și aerian, în fața Forțelor Aliate și, în același timp, în fața Înaltului Comandament Sovietic. Ostilitățile se vor încheia oficial la un minut după miezul nopții, în această noapte, dar pentru salvarea de vieți omenești încetarea focului a fost anunțată încă de ieri pe întreaga linie a frontului”. În timp ce Londra celebra sfârșitul războiului în Europa, Germania mai semna o dată capitularea. Stalin fusese extrem de nemulțumit că generalii germani evitaseră să capituleze în fața mareșalului sovietic Jukov, cel care cucerise Berlinul. Anglo-americanii s-au grăbit să îi dea satisfacție. Dar cum semnarea de la Berlin s-a făcut ca și la Reims în toiu nopții, diferența de fus orar a permis Moscovei să declare că Ziua Victoriei este 9 Mai și nu 7, când semnarea inițial Aliatilor, și nici 8 Mai, când Churchill făcuse anunțul.

Aceste fricțiuni între învingători s-au amplificat în anii următori până la împărțirea Europei în două blocuri ostile. Victoria contra lui Hitler a avut efecte profund diferite asupra statelor traversate de tăvălugul războiului. Locuitorii țărilor unde ajunseseră trupele anglo-americane, precum belgienii, olandezii sau belgienii, aveau toate motivele de bucurie. Iar francezii avuseseră parte de sărbătoare cu multe luni înainte de capitularea Germaniei.

Eliberarea Parisului Astfel la 25 august 1944, după șase zile de lupte de stradă, francezii celebraseră eliberarea Parisului și întoarcerea generalului Charles de Gaulle, trecut pe sub Arcul de Triumf în fruntea trupelor franceze. „Nu ne vom ascunde emoția adâncă și sacră. Acestea sunt minute care depășesc cu mult bietele noastre vieți. Parisul! Parisul lovit! Parisul înfrânt! Parisul martirizat! Dar și Parisul eliberat! Eliberat prin propriile forțe, eliberat de oamenii săi cu ajutorul armatelor franceze, cu sprijinul și ajutorul întregii Franțe, al Franței luptătoare, al Franței unice, al Franței adevărate, al Franței eterne!”, declara generalul de Gaulle. Ce omitea generalul De Gaulle în discursul

său de victorie a fost că recuperarea Parisului intact de la ocupații nazisti se datora în primul rând marii debarcări aliate în Normandia. Francezii au fost ajutați masiv de englezi și americani să-și elibereze țara, iar generalii germani în retragere au ignorat ordinul lui Hitler de a arunca în aer monumentele Parisului, începând cu istoricele poduri de peste Sena.

Și Franța, și Polonia au avut guverne în exil la Londra, iar în timpul ocupației, rezistența poloneză, ca și cea franceză, a fost bine organizată. Dar în Polonia, Stalin a înlocuit ocupația nazistă cu cea sovietică în cel mai brutal mod cu putință. La începutul lui august 1944, avioanele URSS au survolat Varșovia, dând polonezilor semnalul că pot declanșa bătălia pentru capitală. Dar sovieticii au așteptat la numai 15 km de Vistula până când naziștii au transformat Varșovia în ruine. Întrebat de Churchill de ce nu îi ajută pe polonezi, Stalin replicase că nu se amestecă în „aventura teribilă și nesocotită de la Varșovia”. De fapt, abia aștepta să ocupe, fără opoziție, Polonia. La 9 octombrie 1944, când la întâlnirea de la Moscova, Churchill a stabilit cu Stalin celebrul acord de procentaj, Marea Britanie mai spera încă să mențină în Polonia echilibrul între influența occidentală și cea sovietică. Paritatea de 50 - 50 a fost însă o iluzie. O iluzie a fost și ideea unei minime deschideri în România, unde procentele fuseseră de 90% pentru URSS și 10% pentru Vest. Prin urmare, în momentul capitulării Germaniei pe 7-9 mai 1945, nici Polonia, nici România, nici alte țări din Est nu puteau sărbători cu adevărat. Se aflau deja sub ocupație sovietică.

Românii și-au eliberat singuri capitala

Spre deosebire de polonezi, românii își eliberaseră singuri capitala prin lovitura de la 23 august 1944, dar Moscova a impus în martie 1945 guvernul pro-sovietic Groza. Cu armata română luptând în Vest, fără sprijinul Aliaților și cu soarta Ardealului incertă, regele Mihai nu avusese de ales. Dar până și diplomații occidentali de la București erau șocați de nepăsarea cu care șefii lor acceptau sovietizarea României. Churchill își certa ambasadorul îngrijorat repetându-i că „noi, britanicii, avem interese de doar 10% în România și nu suntem decât spectatori”. De altfel, la prima paradă de 9 Mai, cea din 1945, unul dintre cele două batalioane care au defilat prin fața regelui și a Comisiei Aliate de Control, aparținea NKVD. A doua zi, de 10 Mai, Ziua Națională, bucureștenii îl ovaționau pe rege. Dar zarurile erau deja aruncate. La Moscova, Ziua Victoriei s-a celebrat în 1945 nu pe 9 mai, ci în duminica de 24 iunie. Se marcau astfel cinci ani de la izbucnirea Marelui Război pentru Apărarea Patriei, război declanșat de Hitler contra URSS la 22 iunie 1940.

Nevoia de a-i motiva pe oameni să lupte îl făcuse pe Stalin să accepte revitalizarea simbolurilor Sfintei Rusii. În timpul războiului, multe biserici s-au redeschis și inclusiv parada de la 24 iunie cuprinde scene din mitologia țaristă a puterii.

Generalul Jukov apare pe cal alb, ca în iconografia ortodoxă, iar steagurile armatelor lui Hitler sunt azvârlite lângă mausoleul lui Lenin și tribuna lui Stalin ca odinioară steagurile lui Napoleon la picioarele țarului. Dar acest respiro ideologic a fost de scurt.

Stalin, deranjat de entuziasmul cu care populația vorbea despre Jukov, despre alți mareșali și generali ai Uniunii Sovietice, despre rolul pe care ei îl jucaseră în victoria finală, Stalin, speriat practic, începe să îi îndepărteze. Jukov va fi trimis într-o regiune militară, nu departe de Moscova, alți mareșali vor fi arestați. Mareșalii și generalii erau ascultați, convorbirile telefonice le erau ascultate încă din 1943. Multe dintre aceste ascultări de telefoane s-au soldat cu execuția unor generali, cu degradarea unor mareșali, cu închiderea lor.

Semnificații diferite în Est și în Vest

9 Mai a devenit sărbătoare oficială în URSS în 1946, iar statele comuniste, inclusiv România, i-au urmat exemplul. Occidentalii au fost însă ezitanți. Ținând seama de capitularea Japoniei, Washingtonul și Londra sărbătoresc victoria în august, respectiv în septembrie. Iar în Franța numai insistențele veteranilor de război au ținut capitularea Berlinului pe lista sărbătorilor naționale. De fapt, într-o Europă liberă, întărită economic de planul Marshall american, celebrarea înfrângerii Germaniei și-a pierdut repede semnificația. Pentru păstrarea păcii, la 9 mai 1950, ministrul de externe francez,

Robert Schuman a propus înființarea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, nucleul franco-german al viitoarei Uniuni Europene.

„Pacea mondială nu poate fi asigurată fără eforturi creatoare proporționale cu dimensiunea pericolelor care o amenință. O Europă unificată nu a putut fi realizată până acum și am avut război. Europa nu se poate construi dintr-o dată și potrivit unui singur plan. Poate fi construită prin pași concreți care să creeze o solidaritate de facto. Pentru ca națiunile Europei să se apropie este necesară eliminarea vechii adversități dintre Franța și Germania”, spunea Schuman.

După dezmembrarea URSS în 1991 și preocupată de sprijinul politic și economic al Vestului, inclusiv al Germaniei, nici Moscova lui Boris Elțin nu a mai acordat multă importanță celebrării Victoriei din Marele Război pentru Apărarea Patriei. Politica lui Vladimir Putin - de refacere a visului imperial rusesc - este însă perfect ilustrată de grandoea defilărilor care au loc de fiecare 9 Mai la Kremlin.

BIBLIOGRAFIE

1. Larousse, *Istoria Universală*, vol.III, Bucuresti, 2006
2. Florin Constantiniu, *O istorie sincera a poporului roman*, Bucuresti, 2010

